İBRET-İ ALEM

Ahmet TÜRKAN

MBA

İÇİNDEKİLER

YAZAR HAKKINDA

Ahmet TÜRKAN, 1959 yılında Bolu'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Bolu'da lise Öğrenimini İstanbul'da Deniz Astsubay Hazırlama Okulu'nda tamamladı. 1 yıllık Sınıf Okulu Eğitiminden sonra 1979 yılında Deniz Kuvvetleri Komutanlığı deniz birliklerinde deniz astsubayı olarak göreve başladı. 1983 yılında 6 ay süren DSH uçak uçuş operatörü kursunu başarı ile tamamlayarak uçak uçuş operatörü unvanı ile Deniz Kuvvetleri Komutanlığı hava unsurlarında görev aldı. 1989 yılında Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi İktisat Programını tamamladı. 1997 yılında Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'ndaki görevinden ayrıldı. 2009 yılında Maltepe Üniversitesi İşletme Yüksek Lisansını tamamladı. Halen ticari hayatta kariyerini devam ettirmekte, özel bir şirkette yönetici olarak görev yapmaktadır. Evli ve 3 çocuk babasıdır. http://www.habername.com haber sitesinde haftalık makaleleri yayınlanmaktadır.

YAYINLANMIŞ ESERLERİ

Alaturka Laiklik KDY 2021

İletişimi Aşk Hali KDY 2022

Erdemli İnsan Modeli KDY 2023

E-KİTAPLAR

Aşağıdaki e-Kitaplar

https://maltepe.academia.edu/AhmetT%C3%9CRKAN

https://pubhtml5.com/homepage/pojiy/

https://play.google.com/books/publish/u/0/a/15550860554118639246#list?sortby=last_updated&sortdir=desc

https://archive.org/details/@turkan522

sitelerinde yayınlanmaktadır.

Çocuk Eğitimi-1 ve 2

Habername Yazılarım 1-2-3 ve 4

Kıssalardan Hisseler-1

Geçim Dünyası

Söz Uçmaz Yazı Kalır

Gönül Telinden

Strateji Rehberi

İnsan Toplum ve İktisat

İlim İrfan Hikmet

Önce İnsan

Babalardan Oğullara Nasihatler

Annelerden Kızlara Nasihatler

Osmanlı Saati Ne Anlatıyor

Mehmet Akif ve İstiklal Ruhu

İş Ahlakı

Hayata Dair okumalar

Annem Babam

Hayata Dokunan Hikayeler

Aile Olmak

Kur'ân Rehberim

İbret-i Alem

SİTELERİ

www.ahmetturkan.com.tr

www.ahmetturkan.gen.tr

TAKDİM

Atalarımız “ibret olma ibret al” demişler. Ne doğru söz. Hiç ibret alınsa ibretlik olunacak hallere düşülür mü? Ama yine de insan olmanın manasına bakıldığında insan unutkan ve cahildir. Kendi ibretlik hayatından da ibret almaz. Tecrübe nedir denildiğinde aslında ibret almaların toplamı dense yeridir. Ne kadar çok ibretlik hadise yaşar veya olanlardan ibret alırsa insan hayatta o kadar az yanılır. Ama insan yanılır. Farkında olmak lazım. Hayatın farkında olmak. İnsanlardan ibret almak, çevreden ibret almak elzemdir. İbret-i alem olan pek çok hadise ile karşılaşırız bu hayatta. Herkes kendi hayatını yaşar. Herkesin ibret nazarı ile baktığı hadiseler farklıdır. Kimi şakadan bile ders alır. Kimi her şeyi şaka zanneder.
Pek hadisenin ibretlik yönünü ancak yaş kemale erince anlayıveririz.
Aslında vakit henüz geçmemişken, daha gençken hayatın farkına varmak lazım.
Hayat bizi peşine takar oradan oraya sürükler. Sürüklendiğimizi nice zaman sonra anlarız.
Bu çalışmamızda hayatımıza ibret olacak dersler ve dip notlardan derlediğimiz konulara yer ayırdık.
Keşke demek şeytandandır buyuruyor Allah Resulü (s.a.v.).
Keşke dememek için hayatı doğru okumalıyız herhalde. Bir de geçen geçmişte kalıyor takılmamak lazım. Sonraki adımları doğru atmak için geçmişten ders çıkartmak lazım.
Hem de her konuda.

PADİŞAH VE VEZİR

Padişah, vezire sorar:

-Vezir, İstanbul'da evliya var mı?

-Aman padişahım, İstanbul evliya yatağı olarak bilinir, evliya olmaz mı hiç?

-Öyleyse birkaç tanesini ziyaret edelim.

-Sultanım, arzu ederseniz tebdil-i kıyafet ile şehri dolaşalım.

Vezir ve padişah, kıyafet değiştirler ve yola çıkarlar.

Önce Mısır Çarşısı'na girerler. Orada bir kumaşçı dükkânına girip selam verirler. Dükkân sahibi büyük bir edeple selamı alır ve müşterilerine iltifatta bulunarak,

-Hoş geldiniz, safa geldiniz!.. Maşallah. Allah'ın ne güzel kulları var, buyurun efendim der.

Vezir, biraz kumaş lazım olduğunu ve kumaş almaya geldiklerini söyler.

Kumaşçı, hangisinden alacaklarını sorar.

Vezir:
-Şu topu, şu topu, şu topu indir. Diyerek topların yarısından fazlasını indirir.
Sonra da:

-Şundan yarım metre, şundan bir metre, şundan iki metre kes.

Diyerek indirttiği bütün toplardan kestirir.

Kumaşçı:
-Allah'ın ne güzel kulları var, ya Rabbi sana şükür, diyerek kestiği kumaşları paket yapar, ücretlerini hesap edip miktarı yazılı olan kâğıdı vezire uzatır.

Bu sefer vezir:
-Kusura bakmayın biz bunları almaktan vazgeçtik, çünkü kumaşları beğenmedik der.

Kumaşçı büyük bir teslimiyetle,
-Hay hay olur efendim, Allah'ın ne güzel kulları var, fark etmez efendim, güle güle, diyerek müşterilerini uğurlar.
Paketlenmiş kumaşlarını bir tarafa koyar.

Padişah ve vezir bu sefer Beyazıt Meydanı'na çıkarlar.
Orada elinde sopasıyla,

-Karpuz, karpuz, diye bağırarak karpuz satan celalli birisini görürler.

Vezir:
- Padişahım, şimdi bu zattan karpuz alacağız ama hemen almayın. Karpuzları bastırın, birini alıp diğerini koyun, kolay, kolay karpuz beğenemeyen bir kimse gibi uzun zaman onu meşgul edin, der.

Padişah denildiği gibi birini alır, birini bırakır, öbürünü sıkar, diğerinin kabuğuna el vurarak olup olmadığını kontrol eder ama bir türlü karpuz alamaz.

Karpuzcu ise göz ucuyla müşterisini takip etmektedir. Bakar ki ellemediği ve sıkmadığı karpuz kalmadı, müşteriye elindeki sopasını göstererek,
-Bana bak alacaksan bir tane al, git. Karpuzları yaralayıp durma!..
Beni de kumaşçı gibi zannetme, Padişah olduğuna da güvenme. Şu sopa ile kafanı kırarım, der.

Padişah:
-Sus sus, bizi deşifre etme!.. Alelacele bir karpuz alıp parasını ödeyerek hızlıca oradan ayrılır.

Vezir,
- Şimdi de Süleymaniye'ye gidelim, orada daha size nice Allah dostlarını göstereceğim, der.

Padişah;
-Vezir, bu kadar yeter!.. Karpuzcusu, kumaşçısı evliya olan yerde daha neler vardır kim bilir, yeter!.. Şimdi gidip kumaşçının paralarını verelim, adamcağız zarar etmesin, der.

Tekrar kumaşçıya gidip selam verirler. Kumaşçı, yine aynı teslimiyet ve vakar içinde selamlarını alır.

-Buyurunuz efendim, Allah'ın ne güzel kulları var, buyurun efendim, der.

Vezir:
-Biz yeniden karar verdik, kestirdiğimiz kumaşları alacağız, deyip parasını verip kumaşçı ile vedalaşırlar.
Dükkândan çıkarken kumaşçı ellerini kaldırıp;

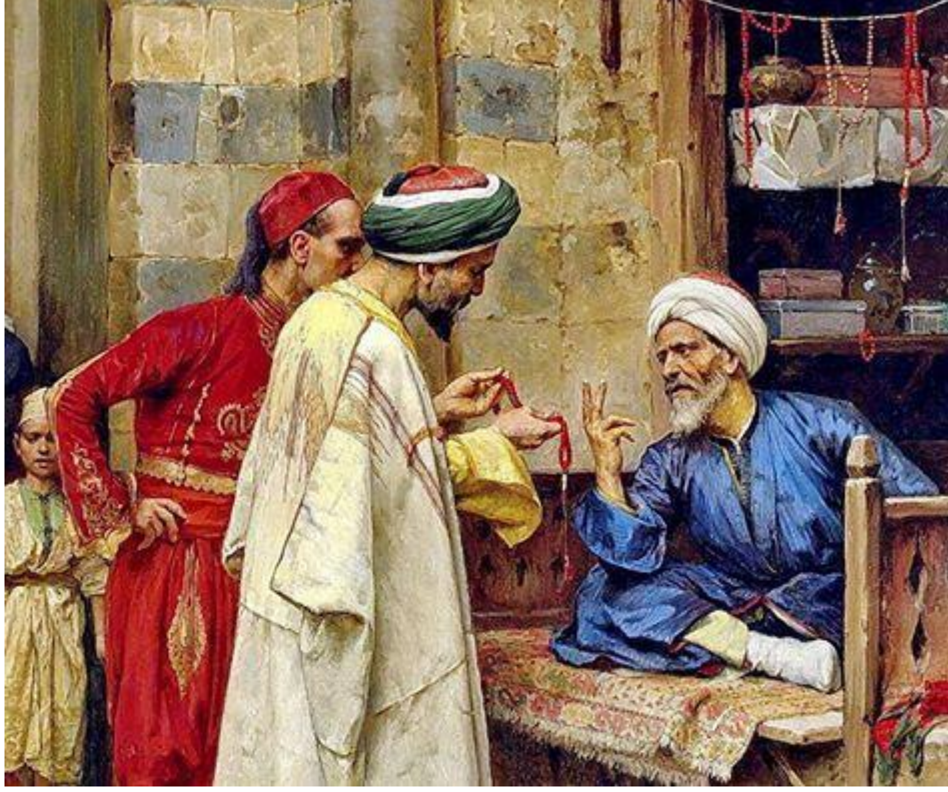
-Ya Rabbi!.. Sana hamdolsun. Bugün iki defa dükkânıma padişahı gönderdin, diye Allah'a şükreder.

Padişah bu hâl karşısında şaşırır, vezire:

- Vezir, anladım bu iki zatın ikisi de evliyadır ama acaba hangisi üstün? diye sorar.

Akıllı vezir şöyle cevap verir:

-Padişahım, ben hangisinin üstün olduğunu bilemem amma herhâlde laftan anlayanlara kumaşçı gibisi, laftan anlamayanlara da karpuzcu gibi birisi lazım.

HZ. PEYGAMBER (S.A.V.) ‘İN RAMAZAN HUTBESİ

Bismillahirrahmanirrahim

EY NAS

İlah’ın rahmet, mağfiret ve bereket ayı size gelip çattı. O öyle bir aydır ki, Allah cc nezdinde ayların en faziletlisi; geceleri, gecelerin en faziletlisi ve saatleri, saatlerin en faziletlisidir. O, bir ay ki; siz onda Allah (c. c.) ’ın keramet ehlinden oldunuz. Nefesleriniz o ayda tesbih, uyumanız ibadet mertebesindedir. O ayda amelleriniz makbul ve dualarınız müstecab olmaktadır. Öyle ise kendi Rabbinizden dürüst niyetler ile ve günahlardan, beğenilmez sıfatlardan arınmış kalblerle dileyin ki, o ayı oruç tutmaya ve onda Kur’an okumaya sizleri muvaffak kılsın. Zira şaki ve bedbaht kişi bu büyük ayda Allah (c. c.) ‘ın bağışlamasından mahrum kalandır.

Bu ayda açlıkla, susuzlukla kıyamet günün açlığını, susuzluğunu hatırlayın.

Fakirlerinize ve düşkünlerinize sadaka verin.

Büyüklerinize saygı, küçüklerinize sevgi gösteriniz.

Yakınlarınızı şefkatle okşayın.

Söylenmemesi gereken şeylerden dilinizi sakındırın.

Size helal olmayan şeylere bakmaktan gözlerinizi yumun.

Duymanız helal olmayan şeyler kulaklarınızı tıkayın.

Halkın yetimlerine şefkat gösterin ki,sizden sonra sizin de yetimlerinize şefkat göstersinler.

Günahlarınızdan tevbe edip Allah cc ya dönün.

Ellerinizi namaz vakitlerinde dua için kaldırın;zira namaz vakitleri saatlerin en hayırlısıdır.

Bu vakitlerde hak teala kendi kullarına rahmet nazarıyla bakar.

O'na münacaat edenlere cevab verir.O'nu çağıranalara (lebbeyk)der.

Dua edenlerin duasını kabul eder.

EY NAS

Sizin canlarınız, yaptığınız amellerin rehinidir.

O halde Allah (c.c.) den bağışlanma dileyerek canınızı rehinden kurtarın.

Omuzlarınız, günahlarınızın ağır yükü altındadır; secdelerinizi uzatarak onları hafifletin.

Bilin ki hak teala bu ayda namaz kılanlara, secde edenlere azap etmeyeceğine ve kıyamet günü onları cehennem ateşiyle korkutmayacağına izzet ve celaline yemin etmiştir.

EY NAS

İçinizden kim bu ayda oruçlu bir mü'mine iftar verirse, Allah (c.c.) katında köle azat etmiş kadar sevab alacak ve geçmiş günahları bağışlanmış olacaktır.

(O sırada ashabtan bazıları dediler ki; Ya Resulüllah, bizim hepimiz buna kadir değiliz.)

Peygamber (s.a.v.) buyurdular ki;

Bir hurmanın yarısıyla yahut bir içim suyla da olsa, oruç tutanlara iftar vererek cehennem ateşinden sakının. Gerçekten bundan fazlasına kadir olmayıp böyle yapana Hak Teala bu sevabı verir.

EY NAS

Bu ayda kim, huyunu güzelleştirirse, ayaklarının titrediği o günde Sırat'tan kolay geçer.

Kim; bu ayda şerrini insanlardan uzak tutarsa, Allah (c.c.) kıyamette azabını ondan uzak tutar.

Kim, bu ayda babasız öksüzlere şefkat gösterirse, Allah cc kıyamette ona merhamet gösterir. Kim, bu ayda kendi yakınlarına olan bağı sağlamlaştırır, onlara iyilikte bulunursa, Allah (c.c.) kıyamette onu kendi rahmetine kavuşturur.

Kim, bu ayda yakınlarına iyiliği keserse, Allah cc kıyamette ondan rahmetini keser.

Kim, bu ayda sünnet namazı kılarsa Allah cc ona diğer aylarda kılınan namazın sevabını verir. Kim, bu ayda bana çok salavat gönderirse, amel

terazilerinin hafif geldiği günde Allah cc onun amel terazisini ağırlaştırır. Kim, bu ayda Kur'an'dan bir ayet okursa, diğer aylarda Kur'an'ı hatim edenlerin sevabına erişir.

EY NAS

Bu ayda cennet kapıları açıktır.

Rabbinizden dileyin, dileyin yüzünüze kapanmasın. Ve cehennem kapıları bu ayda kapalıdır. Rabbimizden dileyin yüzünüze açmasın. Şeytanları bu ayda bağlamıştır; Allah cc isteyin sizlere musallat etmesin.

ÂMİN

ATTİLA İLHAN'DAN TARİH VE DİL ÜZERİNE

Edebiyatçı, şair ve gazeteci Attila İlhan Paris'te Türkolog Prof. Carlieri ziyaretindeki bir hatırasını şöyle dile getiriyor:

Üniversite öğrencisi Fransızlarla "takıştık". Kral 1. François 'nın, uğradığı Cermen yenilgisinden sonra, Kanuni Sultan Süleyman 'dan yardım istediğine inanmıyorlar. Marsilya 'ya iki kalyon gönderdiğine filan!

Hele Padişahın, krala yazdığı mektubu, aklımda kaldığı kadarıyla, nakledince, küplere bindiler o zaman.

"- Bir Türkolog bulun da, yüzleşelim!" dedim.

İşte Prof. Carlier, buldukları Türkolog… Sakin, kendi hâlinde bir zat!

Beni kibarca karşıladı, düzgün Türkçesiyle "safa geldiniz" dedi.

Olayı, Türkçe olarak benden dinledi, gülümsedi. Öğrencilere dönüp:

" -Demek inanmıyorsunuz? Bu tarihi bir gerçektir…" dedi.

Hayır inanmıyorlardı, o kadar ki, adamcağız kütüphaneden, ciltli kocaman bir kitap çıkarıp göstermek zorunda kaldı. Orada üstelik, padişahın mektubunun, sûreti de var.

Hani adama, "Ben ki…" diye başlayıp, bilinmez kaç unvanını sıraladıktan sonra;

"-Sen ki Françeska eyâletinin beyi François'ın!" dediği!

…

Ben, tam çıkacağım, kolumdan tutuyor. Eğilip, sır söyler gibi, alçak bir sesle:

" -Delikanlı, Türkçeye ne yaptınız?" diye soruyor.

Dilimin döndüğünce ona, "Dil Devrimi' ni izâha çalışıyorum, Türkçenin Arapça ve Acemce'nin istilâsına uğradığını, vs.. vs.. vs…"

Meğerse neymiş?..

Beni mütebessim dinlemişti. Susunca, aynı fısıltıya yakın sesle, o söze başladı.

Bilmediğim, o zamana kadar işitmediğim şeyler söylüyor:

" -Ümmet toplumlarında dil – dolayısıyla kültür- dine göre değişirmiş. Onca böyle büyük üç adet ümmet toplumu ve sentezi var;

- Birisi, Batı/Hıristiyan toplumu,

- İkincisi Doğu/Müslüman toplumu;

- Üçüncüsü, daha doğudaki, semavi olmayan dinler topluluğu!

Ümmet toplumunda, başat dil, dinin kendini ifâde ettiği dil:

Batı'da bu, Yunanca/ Latince olarak görünüyor;

Osmanlı'da, Arapça/Farsça olması, son derece normal; zira Müslümanlığın ümmet dili, bu iki dil…"

"Batı ülkeleri, Fransa, İtalya ve İspanya, nasıl millet diline geçerken, Yunanca/Latince kökenli birçok kelime, hatta kuralı aldılar kullandılarsa; Türkler de, Selçuklu/Osmanlı ümmet sentezinden, millet sentezine geçerken, dillerinde elbette Farsça/Arapça kelimeler bulunacaktır; ve bunda yadırganacak şey yok; ya da asıl yadırganması gereken, "özleştirme"adı altında dilin budanıp kuşa çevrilmesi: Zira böyle yetiştirilen genç kuşakların, ecdadın dilini anlaması imkânsızdır. Bu da, kendi kurdukları (Selçuklu/Osmanlı) medeniyet sentezinden kopmalarına, boşlukta kalmalarına yol açar!.."

Hayret -biraz da dehşetle- dinliyordum; elimde olmaksızın, belki de onu "madara etmek" maksadıyla, sözünü keserek sordum:

" -Peki, şimdi siz Fransızca'daki Yunan/Latin kökenli kelimeleri atsanız, ne olur?"

Cevabı unutulur gibi değildir:

" -Atamayız, çünkü geriye kalsa kalsa, yüz, bilemedin iki yüz kelime kalır. O da konuşmaya yetmez."

Dönem, Cumhurbaşkanlığı sanat danışmanı Nurullah Bey 'in (Ataç) 'alenen ve resmen';

" -Yunanca ve Latinceye geçmeliyiz, onlar gibi olmalıyız, onlara benzemeliyiz!" dediği dönem.

Bunu söylediğim zaman, Prof. Carlier'den aldığım cevabı, tahmin edebilirsiniz:

" -Biz bunu sömürgelerde uyguladık. Kimliklerini, kişiliklerini yitirdiler!"

Anlayanlara çok büyük ibretler var…!

Abdullah Zeki Taşlıca 'dan alıntıdır… [H. OKUR]

AVRUPA BİZİ NEDEN SEVMEZ HOCAM.?

1930 yılında Hitler'den kaçarak Türkiye'ye gelen Yahudi asıllı Alman Prof. Dr. P. Neumark (Hukuk ve İktisat fakültelerinde hocaların hocası olarak ders vermiştir) ile bazı öğrencileri Boğaziçi'nde bir geziye çıkarlar. Nakleden avukat da bu toplantı içindedir.
Talebelerden biri şu soruyu sorar:
“Avrupa bizi neden sevmez hocam?”
Prof. Neumark'ın cevabını cep defterine kaydeden avukat bu belgeden şunları okumuştu:
“Çok samimi olarak itiraf edeyim ki, Avrupalılar Türkleri gerçekten sevmezler ve sevmeleri de mümkün değildir.
Türk ve İslam düşmanlığı asırlardır kilisenin ve Hristiyanların en küçük hücrelerine kadar sinmiştir. Sebeplerine gelince, not ediniz:
1- Avrupalılar sizleri Müslüman olduğunuz ve İslamiyet’i yaydığınız ve Müslümanları asırlarca himaye ettiğiniz için sevmezler...
2- Sizler farkında değilsiniz ama onlar şu gerçeği çok iyi bilirler. Tarihten Türk çıkarılırsa tarih kalmaz. Osmanlı arşivi tam olarak ortaya çıkarsa, bugünkü tarihlerin yeniden yazılması gerekirdi. Osmanlı arşivi kasıtlı olarak çürütüldü ve imha edildi.
3- Dün Avrupa'nın pazarı idiniz. Şimdi Avrupa'yı pazar yapmaya başladınız.
4- En az 400 yıl Avrupa'nın sırtında ve ensesinde at koşturdunuz.
5- Selçuklular Anadolu'yu, Osmanlılar ise Balkanlar ve Orta Avrupa'yı Hristiyan Haçlılara mezar ettiler.
6- Sizi silah ile yenemeyenler, kendilerine benzeterek, milli ve manevi değerlerinizden kopararak yendiler ve hakimiyet sağladılar. Giyiminizden yaşantınıza kadar her şeyi kendilerine benzettiler. Ahlaki değerlerinizi yıprattılar. Ve sonra kendi içinizde sizi bölmeye başladılar.
7- Selçuklu ve bilhassa Osmanlı canını, kanını ve malını İslamiyet uğruna feda etmeseydi Kuzey Afrika Orta Doğu Hristiyan ülkesi olurdu. Ve belki İslamiyet Hicaz'da azınlık olarak kalırdı. Batı her yerde İslamiyeti kendi inançlarına göre kanalize etti. Ama Osmanlı Asr-ı Saadet devrindeki inancı devam ettirdi.
8- Kilise size kin kusmaktadır. Sebepleri yukarıdadır.
9-Ben İstanbul'a geldiğimde Türkiye'de 2 üniversite vardı. Şimdi 19'a çıktı. Osmanlı devrinde medreseler köylere kadar yaygın idi. Her medresede bilim vardı. İlk denizaltıyı Osmanlı yaptı. Sizin haberiniz yok ama Avrupalı biliyor.
10- Sizler milli kimliğinize dönerseniz Avrupa'nın medeniyeti ve refahı yıkılır. Ama Batı size bu imkânı vermez...”

DESİNLER DİYE…

Şu insan denilen, iki cinsiyet…
Bazen, şeytan ile kurar ünsiyet…
Namus, şeref, hayâ, edep, haysiyet…
Ne bulursa harcar… Desinler diye…

Kimi var, öyle bir süsler ki sözü…
"Allah" derken bile, reklamda gözü…
Kırk yılda bir kollar, iki öksüzü…
Ne cömert bir insan… Desinler diye…

Kimi, iffetini koyar masaya…
Sattıkça doldurur, çelik kasaya…
Bir maymuncuk bulur her tür yasaya.
Ne akıllı insan… Desinler diye…

Kimi, şuuraltı, cinsel özürlü…
Dürüst evliliğe, kalbi mühürlü…
Kolyesi boynundan, çıkmaz bir türlü…
Ne çapkın bir erkek… Desinler diye…

Kimi var, modanın dümen suyunda…
Teşhir hastalığı vardır huyunda…
Kimlik arar durur, etek boyunda…
Ne modern bir kadın… Desinler diye…

Kimi, kırk beşini devirmiş çoktan…
Bütçe delik deşik, anlamaz yoktan…
Kaşları kemandır, kirpikler oktan…
Aman ne hoş kadın… Desinler diye…

Kimi, yaşlandıkça isyankâr olur…
Yılda bir çareyi neşterde bulur…
Altmışlık cildini, gerdirir durur…
Hâlâ güzel kadın… Desinler diye…

Kimi, beş yıldızlı salon züppesi…
Eğildikçe, yer süpürür cübbesi…
Kopacak gibidir, o kalın sesi…
Ne nâzik bir insan… Desinler diye…

Kimi, gönül vermiş, güya bilime…
Beyni muhaliftir, aklı selime…
Ezberlemiş, birkaç yaban kelime…
Ne kültürlü insan… Desinler diye…

Kimi, şöhret yapar, ilim vesîle…
Allah rızasını, düşünmez bile…
Tepeden bakar ki, cümle câhile…
Ne âlim bir insan… Desinler diye…

Kimi, iflâs etmiş, ahlâktan yana…
Politik virüsler, karışmış kana…
İhanet vız gelir, hatta vatana…
Siyaset cambazı… Desinler diye…

Kimi, kıyâmeti, almaz nazara…
Râzı olmaz taştan, normal mezara…
Mermer ısmarlatır, türlü pazara…
Ne büyük adammış… Desinler diye…

Daha kimler var ki; saymakla bitmez…
Hiçbirine, doğru kelâm, kâr etmez…
Gaflet kapısından, ölse de gitmez…
Son nefeste bile, Desinler diye…

Cengiz Numanoğlu

FAKİR MİLYARDERLE ZENGİN METELİKSİZ

Ben bu hikâyeye bayılıyorum... Bazı hikâyeler, (kıssalar) ciltler dolusu kitaptan daha büyük dersler verebiliyor insana; gözünü açıyor, bazen de ezberini bozuyor... Kafasına "dank" ediyor, kısacası.

Efendim, büyük kentlerin ve iş dünyasının gürültülü atmosferinden yorgun düşen çok zengin bir Amerikalı sanayici, tatil amacıyla Meksika'nın küçük, temiz, gürültüsüz bir balıkçı kasabasına gitmiş...

Bir sabah rıhtımda yürüyüş yaparken, tuttuğu birkaç kasa balığı şarkılar, türküler eşliğinde güle-oynaya satan orta yaşlı bir balıkçı dikkatini çekmiş.

"Merhaba balıkçı" demiş, yaklaşarak, "bu sabah fazla balık tutamamışsın."

"Tutabilirdim" diye cevap vermiş Meksikalı balıkçı, "lâkin bunun için daha uzun süre denizde kalmam gerekiyordu."

"Kalsaydın o zaman. Daha önemli bir işin mi var yoksa?"

"Evet, karımı ve çocuklarımı alıp parka götüreceğim. Karımla birlikte küçük oğlumuzu salıncakta sallayacağız. Öğle yemeğini tanıdığım bir balıkçı lokantasında hep beraber yiyeceğiz. Sonra ormanda yürüyeceğiz. Akşam olunca da evimize döneceğiz. Ben karım için gitar çalarken, karım küçük bebeğimize ninni söyleyecek. Bunlar benim açımdan çok önemli işler."

"Ama bütün bunları daha sonra da yapabilirsin, dostum. Bugün ve sonraki günler bütün gücünle balık tutmalıydın."

Meksikalı balıkçı şaşkın şaşkın Amerikalı sanayiciye bakmış:

"Neden?.." diye sormuş, "karım ve çocuklarımla gül gibi geçinip gidiyoruz işte?"

"Olur mu öyle şey" diye kızmış Amerikalı, "hayat geçinmekten ibaret değil; daha başka şeyler de var?"

Balıkçı daha beter şaşırmış:

"Başka ne var ki?"

"Zengin olmak var" demiş Amerikalı sanayici, "bak sana anlatayım..."

Balıkçının yanına çömelmiş ve anlatmaya başlamış:

"Bence balık tutmaya daha çok zaman ayırmalısın. Daha çok balık tutup daha fazla para kazanarak tekneni büyütmelisin."

“Sonra?..”

“Büyük tekne sayesinde daha çok balık tutmaya başlarsın. Daha fazla kazanırsın. Kazandığınla radar, sonar gibi modern cihazlar satın alır, eğitimli personel çalıştırırsın...”

“Eee...?” diye sormuş balıkçı, “daha sonra?”

“Zaman içinde birkaç balıkçı filon olur” diye devam etti Amerikalı zengin, büyük bir heyecanla, “derken, şirketleşirsin. Sırası geldiğinde büyük reklâm kampanyalarıyla şirketlerini halka açarsın. Eline geçecek parayla holding kurarsın. Tekel oluşturup kendi iş alanının kralı olursun. Dünyanın her tarafına balık ve balık ürünleri satarsın...”

Balıkçının gözleri aval aval açılmış. Amerikalının anlattıklarını takip etmekte zorlanıyormuş. O susunca çekine çekine sormuş:

“Peki ama, bunları neden yapmak isteyeyim?”

“Nedeni para” demiş Amerikalı, “çok paran olur, milyon dolarlarla oynarsın.”

“Peki sonra?” diye tekrar sormuş, balıkçı.

Amerikalı biraz düşündükten sonra cevaplamış balıkçının sorusunu:

“İşler iyice yoluna girip adamakıllı zengin olduktan sonra, istersen kendini emekliye ayırır, küçük, temiz, gürültüsüz bir balıkçı kasabasına yerleşirsin. Artık keyfin çektikçe denize açılır, sadece zevk için balık tutarsın. Kalan zamanını da karına ve çocuklarına ayırırsın. Onları parkta, ormanda gezdirirsin. Akşamları karına gitar çalıp mutlu olursun.”

Kendinden emin bir tebessüm eşliğinde balıkçıya dönmüş:

“Nasıl ama, güzel bir hayat projesi değil mi?»

Balıkçı bıyıkaltı gülümsemiş:

“Ben zaten öyle yaşıyorum” demiş Amerikalı milyardere, “mutluluğumu neden yıllar sonrasına erteleyeyim?”

Mutluluğu çoğumuz çok uzaklarda ararız, oysa çoğunlukla burnumuzun dibinde keşfedilmeyi bekler.

Belki de elimizdekini fark etmektir, mutluluk...

Hayatı kaba-saba yaşamak yerine, bir sanatkâr duyarlılığı içinde yaşamak, çözümsüz zannettiğimiz pek çok sorunu çözebilir.

Unutmayalım ki, hayat sanattır.

Ve unutmayalım ki, ihtiraslarımız mutsuzluğumuzun kaynağı olabilir.

Yavuz Bahadıroğlu

MANİDAR BİR KISSA

Bir gün yaralı bir kuş Hazreti Süleyman'a gelerek, kanadını bir dervişin kırdığını söyler. Hazreti Süleyman, dervişi hemen huzuruna çağırtır ve ona sorar…

"Bu kuş senden şikayetçi, neden kanadını kırdın?"
Derviş kendini savunur…
"Sultanım, ben bu kuşu avlamak istedim. Önce kaçmadı, yanına kadar gittim, yine kaçmadı. Ben de bana teslim olacağını düşünerek üzerine atladım. Tam yakalayacağım sırada kaçmaya çalıştı, o esnada kanadı kırıldı."
Bunun üzerine, Hazreti Süleyman kuşa döner ve der ki…
"Bak, bu adam da haklı. Sen niye kaçmadın? O sana sinsice yaklaşmamış. Sen hakkını savunabilirdin. Şimdi kolum kanadım kırıldı diye şikâyet ediyorsun?"
Kuş kendini savunur…
"Efendim, ben onu derviş kıyafetinde gördüğüm için kaçmadım. Avcı olsaydı hemen kaçardım. Derviş olmuş birinden bana zarar gelmez, bunlar Allah'tan korkarlar diye düşündüm ve kaçmadım!"

Hazreti Süleyman bu savunmayı doğru bulur ve kısasın yerine getirilmesini ister… "Kuş haklı, hemen dervişin kolunu kırın!" diye emreder.

Kuş o anda…
"Efendim, sakın öyle bir şey yaptırmayın!" diyerek öne atılır.

"Neden?" diye sorar Hazreti Süleyman.

Kuş sebebini şöyle açıklar…
"Efendim, dervişin kolunu kırarsanız, kolu iyileşince yine aynı şeyi yapar! Siz en iyisi mi, bunun üzerindeki derviş hırkasını çıkartın. Çıkartın ki, benim gibi kuşlar bundan sonra aldanmasın…"

ŞEMS-İ TEBRİZİ'NİN 40 KURALI

Şems' in Kırk Kuralı (Gönlü Geniş ve Ruhu Gezgin, Sufi Meşreplilerin Kırk Kuralı)

1. Kural: Yaradanı hangi kelimelerle tanımladığımız, kendimizi nasıl gördüğümüze ayna tutar. Şayet tanrı dendi mi öncelikle korkulacak, utanılacak bir varlık geliyorsa aklına, demek ki sen de korku ve utanç içindesin çoğunlukla. Yok, eğer, tanrı dendi mi evvela aşk, merhamet ve şefkat anlıyorsan, sende de bu vasıflardan bolca mevcut demektir.

2. Kural: Hak yolunda ilerlemek yürek işidir, akıl işi değil. Kılavuzun daima yüreğin olsun, omzun üstünde ki kafan değil. Nefsini bilenlerden ol silenlerden değil!

3. Kural: Kur'an dört seviyede okunabilir. İlk seviye zahiri manadır. Sonra ki batıni manadır. Üçüncü batıninin batınisidir. Dördüncü seviye o kadar derindir ki kelimeler kifayetsiz kalır tarif etmeye.

4. Kural: Kainattatki her zerrede Allah'ın sıfatlarını bulabilirsin, çünkü O camide, mescitte, kilisede, havrada değil, her an her yerdedir. Allah'ı görüp yaşayan olmadığı gibi, onu görüp ölen de yoktur. Kim O'nu bulursa, sonsuza dek O'nda kalır.

5. Kural: Aklın kimyası ile aşkın kimyası başkadır. Akıl temkinlidir. Korka korka atar adımlarını. Aman sakın kendini diye tembihler. Halbuki aşk öyle mi? Onun tek dediği: Bırak kendini, koy gitsin; akıl kolay kolay yıkılmaz. Aşk ise kendini yıpratır, harap düşer. Halbuki hazineler ve defineler yıkıntılar arasında olur. Ne varsa harap bir kalpte var!

6. Kural: Şu dünyadaki çatışma, önyargı ve husumetlerin çoğu dilden kaynaklanır. Sen sen ol, kelimelere fazla takılma. Aşk konusunda dil zaten hükmünü yitirir. Aşık dilsiz olur.

7. Kural: Şu hayatta tek başına inzivada kalarak, sadece kendi sesinin yankısını duyarak, hakikati keşfedemezsin. Kendini ancak bir başka insanın aynasında tam olarak görebilirsin.

8. Kural: Başına ne gelirse gelsin, karamsarlığa kapılma. Bütün kapılar kapansa bile, sonunda O sana kimsenin bilmediği gizli bir patika açar. Sen şu anda göremesen de dar geçitler ardında nice cennet bahçeleri var. Şükret! istediğini elde edince şükretmek kolaydır. Sufi, dileği gerçekleşmediğinde de şükredebilendir.

9. Kural: Sabretmek, öylece durup beklemek değil, ileri görüşlü olmak demektir. Sabır nedir? Dikene bakıp gülü, geceye bakıp gündüzü tahayyül edebilmektir. Allah aşıkları sabrı gülbeşeker gibi tatlı tatlı emer, hazmeder. Ve bilirler ki, gökteki ayın hilalden dolunaya varması için zaman gerekir.

10. Kural: Ne yöne gidersen git, doğu, batı, kuzey ya da güney- çıktığın her yolculuğu içine doğru bir seyahat olarak düşün! Kendi içine yolculuk eden kişi, sonunda arzı dolaşır.

11. Kural: Ebe bilir ki sancı çekilmeden doğum olmaz, ana rahminden bebeğe yol açılmaz. Senden yepyeni ve taptaze bir sen zuhur edebilmesi için zorluklara, sancılara hazır olman gerekir.

12. Kural: Aşk bir seferdir. Bu sefere çıkan her her yolcu, istese de istemese de tepeden tırnağa değişir. Bu yollara dalıp da değişmeyen yoktur.

13. Kural: Şu dünyada semadaki yıldızlardan daha fazla sayıda sahte hacı, hoca, şeyh, şıh var. Hakiki mürşit seni kendi içine bakmaya ve nefsini aşıp kendindeki güzellikleri bir bir keşfetmeye yönlendirir. Tutup da ona hayran olmaya değil.

14. Kural: Hakk'ın karşına çıkardığı değişimlere direnmek yerine, teslim ol. Bırak hayat sana rağmen değil seninle beraber aksın. Düzenim bozulur, hayatımın altı üstüne gelir diye endişe etme. Nereden biliyorsun hayatın altının üstünden daha iyi olmayacağını?

15. Kural: Allah, içte ve dışta her an hepimizi tamama erdirmekle meşguldür. Tek tek her birimiz tamamlanmamış bir sanat eseriyiz. Yaşadığımız her hadise, atlattığımız her badire eksiklerimizi gidermek için tasarlanmıştır. Rab noksanlarımızla ayrı ayrı uğraşır çünkü beşeriyet denen eser, kusursuzluğu hedefler.

16. Kural: Kusursuzdur ya Allah, onu sevmek kolaydır. Zor olan hatasıyla sevabıyla fani insanları sevmektir. Unutma ki kişi bir şeyi ancak sevdiği ölçüde bilebilir. Demek ki hakikaten kucaklamadan ötekini, Yaradan'dan ötürü yaratılanı sevmeden ne layıkıyla bilebilir ne layıkıyla sevebilirsin.

17. Kural: Esas kirlilik dışta değil içte, kisvede değil kalpte olur. Onun dışındaki her leke ne kadar kötü görünürse görünsün, yıkandı mı temizlenir, suyla arınır. Yıkamakla çıkmayan tek pislik kalplerde yağ bağlamış haset ve art niyettir.

18. Kural: Tüm kâinat olanca katmanları ve karmaşasıyla insanın içinde gizlenmiştir. Şeytan, dışımızda bizi ayartmayı bekleyen korkunç bir mahluk değil bizzat içimizde bir sestir. Şeytanı kendinde ara, dışında, başkalarında değil ve unutma ki nefsini bilen Rabb'ini bilir. Başkalarıyla değil sadece kendiyle uğraşan insan sonunda mükafat olarak Yaradan'ı tanır.

19. Kural: Başkalarından saygı, ilgi ya da sevgi bekliyorsan önce sırasıyla kendine borçlusun bunları. Kendini sevmeyen birinin sevilmesi mümkün değildir. Sen kendini sevdiğin halde dünya sana diken yolladı mı, sevin. Yakında gül yollayacak demektir.

20. Kural: Yolun ucunun nereye varacağını düşünmek beyhude bir çabadan ibarettir. Sen sadece atacağın ilk adımı düşünmekle yükümlüsün. Gerisi zaten kendiliğinden gelir.

21. Kural: Hepimiz farklı sıfatlarla sıfatlandırıldık. Şayet Allah herkesin tıpatıp aynı olmasını isteseydi, hiç şüphesiz öyle yapardı. Farklılıklara saygı göstermemek, kendi doğrularını başkalarına dayatmaya kalkmak, Hakk'ın mukaddes nizamına saygısızlık etmektir.

22. kural: Hakiki Allah aşığı bir meyhaneye girdi mi orası ona namazgah olur. Ama bekri aynı namazgaha girdimi orası ona meyhane olur. Şu hayatta ne yaparsak yapalım, niyetimizdir farkı yaratan, suret ile yaftalar değil.

23. Kural: Yaşadığımız hayat elimize tutuşturulmuş rengarenk ve emanet bir oyuncaktan ibaret. Kimisi oyuncağı o kadar ciddiye alır ki ağlar, perişan olur onun için. Kimisi eline alır almaz şöyle bir kurcalar oyuncağı, kırar ve atar. Ya aşırı kıymet verir, ya kıymet bilmeyiz. Aşırılıklardan uzak dur. Sufi ne ifrattadır ne tefritte. Sufi daima orta yerde…

24. Kural: Madem ki insan eşref-i mahlukattır, yani varlıkların en şereflisi, attığı her adımda Allah'ın yeryüzünde ki halifesi olduğunu hatırlayarak, buna yakışır soylulukta hareket etmelidir. İnsan yoksul düşse, iftiraya uğrasa, hapse girse, hatta esir olsa bile, gene de başı dik, gözü pek, gönlü emin bir halife gibi davranmaktan vazgeçmemelidir.

25. Kural: Cenneti ve cehennemi illa ki gelecekte arama. İkisi de şu an da burada mevcut. Ne zaman birini çıkarsız, hesapsız ve pazarlıksız sevmeyi başarsak, cennetteyiz aslında. Ne vakit birileriyle kavgaya tutuşsak; nefrete, hasede ve kine bulaşsak, tepetaklak cehenneme düşüveririz.

26. Kural: Kâinat yekvücut, tek varlıktır. Her şey ve herkes görünmez iplerle birbirine bağlıdır. Sakın kimsenin ahını alma; bir başkasının hele hele senden zayıf olanın canını yakma. Unutma ki dünyanın öte ucunda tek bir insanın kederi, tüm insanlığı mutsuz edebilir. Ve bir kişinin saadeti herkesin yüzünü güldürebilir.

27. Kural: Şu dünya bir dağ gibidir, ona nasıl seslenirsen o da sana öyle aksettirir. Ağzından hayırlı bir laf çıkarsa, hayırlı laf yankılanır, şer çıkarsa sana gerisin geri şer yankılanır. Öyleyse kim ki senin hakkında kötü konuşur, sen o insan hakkında kırk gün kırk gece güzel sözler et. Kırk günün sonunda göreceksin her şey değişmiş olacak. Senin gönlün değişirse dünya değişir.

28. Kural: Geçmiş zihinlerimizi kaplayan bir sis bulutundan ibaret. Gelecek ise başlı başına bir hayal perdesi. Ne geleceğimizi bilebilir ne geçmişimizi değiştirebiliriz. Sufi daima şu anın hakikatini yaşar.

29. Kural: Kader hayatımızın önceden çizilmiş olması demek değildir. Bu sebepten," ne yapalım, kaderimiz böyle" deyip boyun bükmek cehalet göstergesidir. Kader yolun tamamını değil, sadece yol ayrımlarını verir. Güzergâh bellidir ama tüm dönemeç ve sapaklar yolcuya aittir. Öyleyse ne hayatının hakimisin ne de hayat karşısında çaresizsin.

30. Kural: Hakiki Sufi öyle biridir ki başkaları tarafından kınansa, ayıplansa, dedikodusu yapılsa, hatta iftiraya uğrasa bile, o ağzını açıp da kimse hakkında tek kelime kötü laf etmez. Sufi kusur görmez kusur örter.

31. Kural: Hakk'a yakınlaşabilmek için kadife gibi bir kalbe sahip olmalı. Her insan şu veya bu şekilde yumuşamayı öğrenir. Kimi bir kaza geçirir, kimi ölümcül bir hastalık, kimi ayrılık acısı çeker, kimi maddi kayıp… Hepimiz kalpteki katılıkları çözmeye fırsat veren badireler atlatırız. Ama kimimiz bunda ki hikmeti anlar ve yumuşar; kimimiz ise ne yazık ki daha da sertleşerek çıkar.

32. Kural: Aranızda ki perdeleri tek tek kaldır ki Allah'a saf bir aşkla bağlanabilesin. Kuralların olsun ama Kurallarını başkalarını dışlamak yahut yargılamak için kullanma. Bilhassa putlardan uzak dur, dost. Ve sakın kendi doğrularını putlaştırma. İnancın büyük olsun ama inancınla büyüklük taslama!

33. Kural: Bu dünyada herkes bir şey olmaya çalışırken sen hiç ol! Menzilin yokluk olsun. İnsanın çömlekten farkı olmamalı. Nasıl ki çömleği tutan dışında ki biçim değil içinde ki boşluk ise, insanı ayakta tutan da benlik zannı değil hiçlik bilincidir.

34. Kural: Hakk'a teslimiyet ne zayıflık ne edilgenlik demektir. Tam tersine, böylesi bir teslimiyet son derece güçlü olmayı gerektirir. Teslim olan insan çalkantılı ve girdaplı sularda debelenmeyi bırakır; emin bir beldede yaşar.

35. Kural: Şu hayatta ancak tezatlarla ilerleyebiliriz. Mümin içindeki münkirle tanışmalı, Allah'a inanmayan kişi ise içinde ki inananla. İnsan-ı kâmil mertebesine varana kadar gıdım gıdım ilerler kişi. Ve ancak tezatları kucaklayabildiği ölçüde olgunlaşır.

36. Kural: Hileden, desiseden endişe etme. Eğer birileri sana tuzak kuruyor, sana zarar vermek istiyorsa, Allah da onlara tuzak kuruyordur. Çukur kazanlar o çukura kendileri düşer. Bu sistem karşılıklar esasına göre işler. Ne bir katre hayır karşılıksız kalır, ne bir katre şer. O'nun bilgisi dışında yaprak bile kıpırdamaz. Sen sadece buna inan!

37. Kural: Allah kılı kırk yaracak titizlikle çalışan bir saat ustasıdır. O kadar dakiktir ki sayesinde her şey tam zamanında olur. Ne bir saniye erken ne bir saniye geç. Her insan için bir âşık olma zamanı vardır; bir de ölmek zamanı.

38. Kural: Yaşadığım hayatı değiştirmeye, kendimi dönüştürmeye hazır mıyım? Diye sormak için hiçbir zaman geç değil. Kaç yaşında olursak olalım, başımızdan ne geçmiş olursa olsun, tamamen yenilenmek mümkün. Tek bir gün bile öncekinin tıpatıp tekrarıysa, yazık! Her an her nefeste yenilenmeli. Yepyeni bir yaşama doğmak için ölmeden önce ölmeli.

39. Kural: Noktalar sürekli değişse de bütün aynıdır. Bu dünyadan giden her hırsız için bir hırsız daha doğar. Ölen her dürüst insanın yerini bir dürüst insan alır. Hem bütün hiçbir zaman bozulmaz. Her şey yerli yerinde kalır, merkezinde… Hem de bir günden bir güne hiçbir şey aynı olmaz. Ölen her sufi için bir sufi daha doğar.

40. Kural: Aşksız geçen bir ömür beyhude yaşanmıştır. Acaba ilahi aşk peşinde mi koşmalıyım, yoksa dünyevi, semavi ya da cismani diye sorma! Ayrımlar ayrımları doğurur. Aşk'ın hiçbir sıfat ve tamlamaya ihtiyacı yoktur.

Başlı başına bir dünyadır aşk. Ya tam ortasındasındır, merkezinde ya da dışındasındır, hasretinde.

BEREKET NEDİR?

Adamın biri İbrahim Ethem radiyallahu anh ile tartışır ve;
- "Bereket diye bir şey yoktur, inanmıyorum " der.
İbrahim Ethem:
Koyunları ve köpekleri görüyor musun? der.
Adam: Evet.
İbrahim Ethem: Hangisi daha çok doğurur?
Adam: Köpekler yediye kadar, koyun ise en fazla üçüz doğurur der.
İbrahim Ethem: Etrafına baktığında hangilerinin daha çok olduğunu görürsün.?
Adam: Koyunlar çoktur der.
İbrahim Ethem: Peki, sürekli kesilen ve sayısı azalan koyun değil mi. ! ?
Adam: Evet der.
İbrahim Ethem: İşte bereket budur. !.
Adam: Niye böyle olur, Koyun neden köpeklerden daha fazla olur. ? diye sorunca;
İbrahim Ethem der ki:
-" Çünkü koyunlar gecenin ilk saatlerinde yatar, şafaktan önce de kalkarlar.
Böylece rahmet saatini idrak eder ve üzerlerine bereket yağar.
Ama köpekler, gece boyunca havlarlar.
Sonra şafak vakti yaklaştığında düşer yatarlar.
Böylece rahmet saatini idrak etmezler ve bereketleri alınır."
Şimdi nefsimize dönüp, boş geçirdiğimiz gecelere, sabaha kadar yaptığımız boş programlara bakıp, bizden, mallarımızdan, çocuklarımızdan en büyük ganimeti nasıl kaybettiğimizi düşünelim. !
Rabbim cümlemize Nefs-i mutmainne derecesine ulaşan kullarından olmayı nasip etsin...
Amin

ZAMAN NEDİR?

Zaman genellikle yeterince olmadığından şikayetçi olduğumuz bir şeydir. Zaman tasarruf etmeye çalıştığımız ve israf ettiğimiz bir şeydir. Zamanın olmayışı stres ve baskılara neden olmaktadır. Zamanın sizi veya sizin zamanı kontrol etmeniz, kararınıza bağlıdır. Zamanın nasıl sarf edileceğini ve onun etkinlikle yönetimini tayin eden sizden başkası değildir. Ya sis işinizi kontrol edersiniz veya işiniz sizi kontrol eder. Bunların hepsi size bağlıdır. Zamanınız sizin hayatınızdır.

ZAMAN HAKKINDA BAZI GERÇEKLER

Zamanı anlamak, zaman hakkındaki bazı temel gerçekleri bilmekle başlamalıdır. Zamanın fazlasını bulamazsınız. Çünkü biz aslında mevcut olan zamanın tamamına sahip bulunmaktayız. İster onu kıllıca kullanalım veya israf edelim, bütün zamanımızın günde 24 saat ve her yılın her ayının her haftasının içinde 168 saat olduğunu bilmekteyiz. Zaman biriktirilemez veya depo edilemez, o sarf edilmelidir. Zamanın olmayışı gibi bir şey mevcut değildir. Onun geri dönüşü yoktur ve yerine başka bir şey de koyamazsınız. Zamanınızı mı israf ediyorsunuz; hayatınızı israf ediyorsunuz demektir. Zamanınıza hükmedebilirseniz hayatınıza da hükmedersiniz. Zamanınız sizin hayatınızdır.

ZAMANIN DEĞERİ

Bir kişinin zamanı iyi korumaya ve dikkatlice sarfa mecbur olduğu ana kaynaklardan biridir. Eski deyim " Vakit nakittir" hem yöneticilerin hem de astlarının zamanları için geçerlidir. Pek çok kere saatlerin, günlerin ve haftaların hemen bitiverdiğini, buna rağmen sizden beklenenleri yerine getiremediğinizi yaşamışsınızdır. Birçok yönetici daha fazla zamanı bir yerlerden elde etmek, satın alabilmek için çok şey verebilirdi. Zaman yönetimi konusunda bir uzmanın yöneticiler arasında yaptığı bir araştırma yöneticilerin ancak yüzde birinin yeterli zamana sahip olduğuna inandığını göstermiştir.

Zamanı olmadığını söyleyen yöneticiler, yüzde elli daha fazla zamana gerek duyduklarını belirtmiştir.

Diğer bir araştırma, orta düzey bir yöneticinin bir saatte en az on dakikasını gereksiz faaliyetlere sarf ve israf ettiğini göstermiştir. Belki de bunun o kadar da kötü bir durum olmadığını söyleyebilirsiniz. Ancak, bir saatte on dakika, yöneticiler için günde ortalama 9 saatlik bir mesaiyi kabul edecek olursak, günde 90 dakikalık bir kayıp demektir. Bu aynı zamanda haftada 7,5 saat, ayda tam bir hafta ve yılda da 8 haftadan daha fazla bir zamanın israf edildiği anlamına gelmektedir! Zamanınız sizin hayatınızdır.

Eğer yöneticinin birim saatlik ücreti ile bu zamanın maliyetini hesap edecek olursanız, hiç küçümsenemeyecek bir meblağa ulaşırsınız. Öyleyse hiç kuşkusuz vakit nakittir!

ZAMANINIZI İYİ YÖNETİYOR MUSUNUZ?

Bir yönetici ya işini yürütmekte veya iş kendisini yürütmektedir. Zamanınızı etkinlikle yönetip yönetmediğinizi tayin etmeniz için kendinize aşağıdaki soruları sorunuz:

- Yapacak çok işiniz var mı?

- Zamanınızın çoğunu masanızda ve evrakınız arasında mı sarfetmektesiniz?

- Evinize gece üzerinde çalışmak için sık sık iş götürmekte misiniz?

- Yapmayı düşündüğünüz işleri tamamlayabiliyor musunuz?

- İşlerinizi planda öngördüğünüz tarihte bitirebiliyor musunuz?

- Arzuladığınız kitapları okumaya imkân bulabiliyor musunuz?

- Elinizde sağlıklı bilgi olmaması nedeniyle hep tahmin etmek durumunda mı kalıyorsunuz?

- Telefonda çok zaman harcadığınızı düşünüyor musunuz?

- Toplantıların gereksiz ve zaman alıcı olduğu fikrinde misiniz?

- Sık sık "geçerken uğrayan" ziyaretçileriniz var mı?

- Kendiniz, aileniz, dostlarınız ve sosyal faaliyetler için yeterince zaman ayırdığınızı düşünüyor musunuz?

Bu sorulara vereceğiniz cevaplar size zamanınızı ne denli iyi bir şekilde yönettiğiniz hakkında ip uçları verecektir. Eğer cevaplarken kendinize karşı dürüst olur iseniz, zaman yönetiminde beceri ve tekniklerinizin muhtelif alanlarda geliştirilmeğe muhtaç olduğunu tespit edeceksiniz.

ZAMAN HAKKINDA EFSANELER

Zamanınızı daha iyi yönetmenin faydalı birkaç ipucuna değinmeden önce zaman ve zaman yönetimi konusunda yaygın olarak yer etmiş bazı efsanelere değinmekte yarar var. Birçok insan bu efsanelerin en azından bir kısmına inanmaktadır. Doğru olmadığını düşünsek dahi bu efsaneler bizim tavır ve davranışlarımıza yön vermektedir. Ne kadar çok çalışırsanız o kadar fazla iş yapmış olursunuz. Bu efsaneye göre sıkı çalışmanın miktarı ile elde edilen başarı arasında doğrudan bir ilişkinin var olduğu kabul edilmektedir. Ancak,

başarının anahtarı önce doğru olan şeyleri yapmaktadır. Yanlış, düşük öncelikli veya gereksiz işler üzerinde çalışarak zamanı kullanmak genellikle zaman israfıdır. Haftada 50, 60 hatta 70 saat işyerinde zaman harcayıp fazlaca bir şey başaramayan yönetici örnekleri pek çoktur. Etkin bir planlama için harcanan zaman, işlerin icrası sırasında önemli bir zamanın tasarrufunu sağlamaktadır. Araştırmalar göstermiştir ki, planlama için harcanan her bir saat işin icrasında 4 saat kazandırmaktadır. Doğru olan şeyleri yapmayı öğreniniz, her şeyi yapmayı değil.

Eğer bir şeyin doğru olmasını istiyorsanız onu kendiniz yapmalısınız. Bunu söyleyenler diğer insanların kendileri kadar becerili olmadığını kabul etmekte veya başkalarına işin nasıl yapılacağını açıklamakla kaybedeceği zamanı tasarruf edeceğini düşünmekte veya başkasına bağımlı olmaktan kurtulmuş olacağını sanmaktadır. Bazı işleri sizin yapmanız zorunlu olmakla birlikte pek çok görevi delege edebilirsiniz. İnsanların etkinlikle yapabilecekleri işlerin miktar ve tür olarak bir sınırı vardır. Her şeyi kendiniz yapmaya kaktığınızda kendinizi gereksiz yere güçten düşürmüyor musunuz?

Her işi kendiniz yapmaya kalkarak zamanınızı doldurup gerçekten sizin yapmanız gereken yönetsel faaliyetlere ayrılan zamandan çalmıyor musunuz? Ne zaman ve nasıl delege edileceğini öğrenmelisiniz.

İyi yöneticinin kapısı daima açık olmalıdır. Bu efsane birçok yöneticinin zaman israfına neden olmaktadır. Açık kapı politikası altmışlı yıllarda popülerlik kazanmıştır. Kapalı kapının erişilmezliği, otokratik liderliği ve yalnızca yukarıdan aşağıya bir haberleşmeyi karakterize ettiğine inanılmıştır. Hernekadar günümüzde açık-kapı politikasının popülerliği devam etmekte ise de yöneticilerin her zaman kendilerine başvurulabilir olmaları başarı için bir garanti olmamaktadır. Bu durum astların aşırı derecede bağımlı olmaları ve her rutin kararı yöneticiye götürmeleri gibi sonuçlar doğurur.

Baskı altında çalışınca performans yükselir. Bu da en tehlikeli efsanelerden biridir. Gerçekten çoğu zaman yumurta kapıya gelmeden hareket etmeyiz. Ancak yumurtanın kapıya gelmesiyle oluşan zaman baskısı stres olarak adlandırılan duruma yol açar. Stres beyniniz üzerinde ve dolayısıyla vücudunuz üzerinde bir zorlanmaya yol açmaktadır. Bir araştırma tedavi edilen bütün bedensel hastalıkların %80"nin stres kaynaklı olduğunu ortaya koymuştur. Stres için çoğu zaman tavsiye edilen ilaç, zamanı daha iyi yönetmektir.

Benim zamanımı daha ziyade başkaları israf etmektedir. Zaman israfı konusunda en fazla sığınılan kale budur. Zaman israflarının nedenleri araştırıldığında pek çok yönetici telefona cevap vermek, davetsiz misafir gibi kendi dışındaki insanlardan söz etmektedir. Ancak bu şikâyeti yapan yöneticiler zamanlarını nasıl kullanıyor diye bakıldığında aslında en büyük düşmanlarının kendileri olduğunu görürüz. Delege etmede hatalar, yangın söndürme zihniyeti, planlama ve organizasyon eksiklikleri birçok yönetici için zamanı kötü yönetmenin başlıca nedenleridir. Zamanı etkin yönetme öncelikle sizinle başlar başkaları ile değil.

NEREDEN BAŞLAMALISINIZ?

- Zamanı daha etkin şekilde yönetmek için yani hayatınıza daha iyi sahip çıkabilmeniz için aşağıdaki adımları atmanız gerekecektir:

- Kişisel bir zaman analizi yaparak zamanınızı nasıl sarfettiğinizi belirleyiniz.

- Daha iyi ve daha çok organize olunuz.

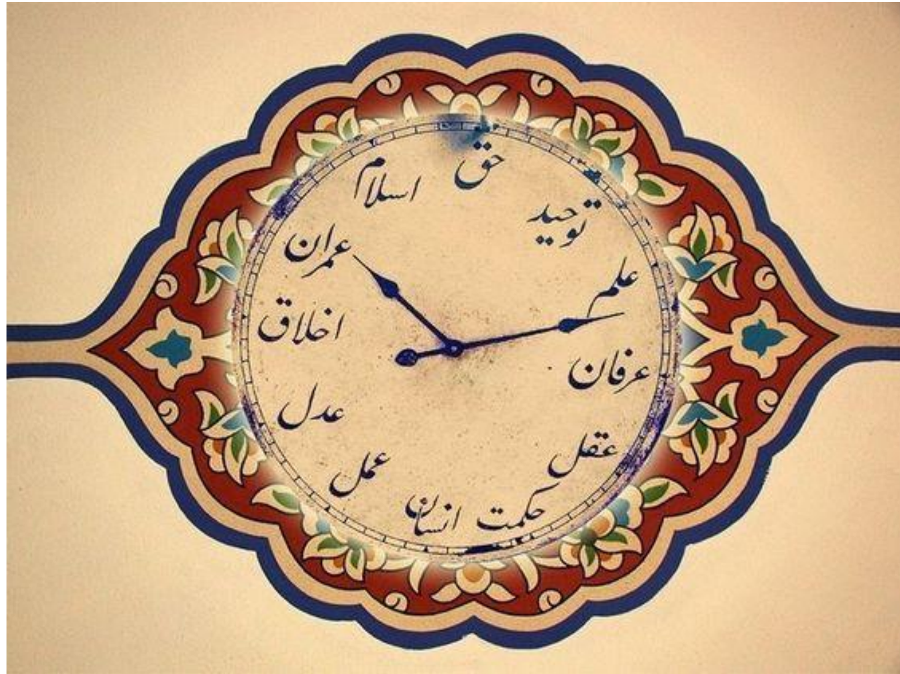
- Başarıyı arttırmak için etkin bir planlama faaliyetinin içine giriniz. Zaman israf edicileri kontrol ederek kendi zamanınıza sahip çıkınız.

- Delege etmeyi öğreniniz ve delege ediniz.

Unutmayınız!

Zamanınız sizin hayatınızdır!

BURAYA KADAR OLAN KISIM ALINTIDIR….
ZAMAN HERKES İÇİN ÖNEMLİDİR….
GEÇTİKTEK SONRA ANLAMAK ZAMANI GERİ GETİRMEZ….
O ZAMAN ZAMANDAN ALINITI YAPIP GELECEĞİMİZİ KURTARALIM…
ZAMAN DEĞERLİDİR… Ahmet TÜRKAN

HAYATI ANLAMAK

Eğer Sen de, Allah'a İnanarak;
Hayatın güçlüklerine katlanabilecek kadar ***inanç,***
Geleceğin daha iyi olacağına inanacak kadar ***ümit,***
Doğru bildiklerin için mücadele edebilecek kadar ***cesaret,***
Topluma, ailene, İslam'a faydalı olabilecek kadar ***sağlık,***
İhtiyaçlarına yetebilecek, zekâtını verebilecek kadar ***para,***
Başkalarının daima iyi yönlerini görebilecek ***göz,***
Çevrenizdeki insanlara yardım eli uzatacak kadar ***cömert,***
İnsanlardan karşılık beklemeden yapabileceğin ***iyilik,***
Hayatın zorluklarına karşı hayatı ve insanları kuşatacak ***sevgi,***
Yastık kadar yumuşak ve rahat bir ***vicdan,***
Dili, belini, kalbini, keseni ve gözünü haramdan saklayabilecek ***irade,***
Gördüklerinin, duyduklarının düzelmesini bekleyebilecek kadar ***sabır,***
Günahlarını, noksanlarını itiraf edebilecek kadar ***fazilet,***
En kötü halinde bile Allah'tan razı olabilecek kadar ***şükür*** *varsa,* ***Sen mutlusun...***

GENÇ VE HÜR İKEN

"Genç ve hür iken,

Düşlerim sonsuzken,

Dünyayı değiştirmek isterdim.

Yaşlanıp akıllanınca,

Dünyanın değişmeyeceğini anladım.

Ben de düşlerimi biraz kısıtlayarak

Sadece memleketimi değiştirmeye karar verdim.

Ama o da değişeceğe benzemiyordu.

İyice yaşlandığımda, artık son bir gayretle,

Sadece ailemi,

Kendime en yakın olanları değiştirmeyi denedim

Ama maalesef bunu kabul ettiremedim.

...ve şimdi ölüm döşeğinde yatarken birden fark ettim ki,

Önce yalnız kendimi değiştirseydim,

Onlara örnek olarak ailemi de değiştirebilirdim.

Onlardan alacağım cesaret ve ilhamla,

Memleketimi daha ileri götürebilirdim.

Kim bilir, belki dünyayı bile değiştirebilirdim ama..."

ALINTIDIR ...

HERKESE UYGUNDUR...

BENDEN ÇOK İZLER TAŞIMAKTADIR...

BU YÜZDEN BURADA

BAMBU VE İNSAN İLİŞKİSİ

Bambu ağacının yetişmesi, olumlu ısrar için güzel bir örnektir.

Çinliler bu ağacı söyle yetiştiriyorlar:

Önce ağacın tohumu ekilir, sulanır ve gübrelenir.

Birinci yıl tohumda herhangi bir değişiklik olmaz.

Tohum yeniden sulanıp gübrelenir.

Bambu ağacı ikinci yılda da toprağın dışına filiz vermez.

Üçüncü ve dördüncü yıllarda her yıl yapılan işlem tekrar edilerek bambu tohumu sulanır ve gübrelenir.

Fakat inatçı tohum bu yılda da filiz vermez.

Çinliler büyük bir sabırla besinci yılda da bambuya su ve gübre vermeye devam ederler.

Ve nihayet besinci yılın sonlarına doğru bambu yeşermeye baslar ve altı hafta gibi kısa bir sürede yaklaşık 27 metre boyuna ulaşır.

Akla gelen ilk soru sudur:

Çin bambu ağacı 27 metre boyuna altı hafta da mi? yoksa beş yılda mı ulaşmıştır?
kuskusuz ki beş yılda.

Büyük bir sabırla ve ısrarla beş yıl süresince, tohum sulanıp gübrelenmeseydi ağacın büyümesinden hatta var olmasından söz edilebilir miydi? ...

Bir başarının şartları her zaman çok basittir:

Bir süre için çalışın,

O sürede tahammül edin,

Dayanıklı olun,

Başaracağınıza daima inanın ve hiçbir zaman geri dönmeyin...

BİR KAZ GÖNDERSEM YOLARMISIN

Çok soğuk bir kış günü padişah, tebdili kıyafet gezmeye karar vermiş. Yanına baş vezirini alıp yola çıkmış. Bir dere kenarında çalışan yaşlı adam görmüşler. Adam elindeki derileri suya sokup, döverek tabaklıyormuş.

Padişah ihtiyarı selamlamış.

"Selamünaleyküm ey piri fani…

"Aleykümselam ey serdarı cihan… Padişah sormuş

"Geceleri kalkmadın mı?…

"Kalktık… Lakin, ellere yaradı…"

"Bir kaz göndersem yolar mısın?"

"Hem de ciyaklamadan…"

Padişahla baş vezir adamın yanından ayrılıp yola koyulmuşlar. Padişah baş vezire sormuş.

"Ne konuştuğumuzu anladın mı?

"Hayır padişahım…" Padişah sinirlenmiş.

"Bu akşama kadar ne konuştuğumuzu anlamazsın kelleni alırım"

Korkuya kapılan baş vezir padişahı saraya bıraktıktan sonra telaşla dere kenarına dönmüş. Bakmış adam hala orada çalışıyor.

"Ne konuştunuz padişahla!"

Adam baş veziri şöyle bir süzmüş.

"Kusura bakma, bedava söyleyemem. Ver yüz altın söyleyeyim…" Baş vezir yüz altın vermiş.

"Sen padişahı serdarı çelebi diye selamladın. Nereden anladın padişah olduğunu…"

"Ben dericiyim. Onun sırtındaki kürkü padişahtan başkası giyemezdi! Vezirin kafası karışmış.

"Peki, altılara altı katmayınca otuz ikiye yetmiyor ne demek…"

Adam soruya yanıt vermek için de bir yüz altın daha almış.

“Padişah, altı aylık yaz döneminde çalışmadın mı ki, kış günü çalışıyorsun” diye sordu. Ben de altı ay da kış çalışmasak, yemek bulamıyoruz” dedim.

Vezir bir soru daha sormuş

“Geceleri kalkmadın mı ne demek?” Adam bir yüz altın daha almış .

Vezir son olarak “Çocukların yok mu diye sordu…

“Var, ama hepsi kız. Evlendiler, başkasına yaradılar, dedim…”

“Bir kaz gönderirsem yolar mısın dedi, o ne demek…

“Adam gülmüş, onu da sen bul…Demiş… La Edri

GİRİT

Keçecizâde'nin Rusya'da bulunduğu sıralarda Rus Çarı, Keçecizâde Fuad Paşa'ya takılır:

- Paşa şu Girit'i satsanız!

- Hay hay, satalım ekselans

- Kaça satarsınız?

- Aldığımız fiyata

Girit'in yirmi seneyi aşkın bir zamanda ve binlerce şehitle alındığını bilen

Çar sararır.

BİZ DE ONLARA YAKLAŞIYORUZ

Sultan Alparslan 27 bin askeriyle Bizans topraklarında ilerlerken, keşfe gönderdiği askerlerden biri huzuruna gelip telaşla:

- 300 bin kişilik düşman ordusu bize doğru yaklaşıyor, der.

Alparslan hiç önemsemeyerek şöyle der:

- Biz de onlara yaklaşıyoruz.

AÇLIK

Fatih, hocası Akşemseddin'e sorar:

- İnsan açlığa ne kadar dayanabilir?

Akşemsettin cevap verir:

- Ölünceye kadar.

AHMET MÜSADE ETMEZ

Sadrazam Keçecizade Fuad Paşa'ya yetmişlik bir kadının otuz yaşında bir gençle evlenmek istediğinden bahsetmişler.

Paşa hemen:

- Ahmet müsaade etmez, demiş.

Sormuşlar

- Hangi Ahmet

- Karaca Ahmet.

AKSAKALLI

Varna Savaşı'nda muharebe meydanında gezen II. Murad, düşman askerlerinin hep genç olduğunu görür. Komutanlarından birine sorar.

"Garip değil mi? Bu kadar ölünün içinde hiç aksakallı görmedim. Hepsi genç, hepsi taze!" Komutan şu cevabı verir:

- Padişahım! İçlerinde bir aksakallı olsaydı, başlarına bu felâket gelir miydi?

AKIL VERGİSİ

Dostlarında biri, Fransız kralı 15. Lui' ye:

- Majesteleri, demiş. Akıl vergisi almayı hiç düşündünüz mü? Hiç kimse budalalığı kabul etmeyeceğine göre, herkes böyle bir vergiyi seve seve öder.

Kral, alaylı alaylı gülerek:

- Hakikatten enteresan bir fikir, cevabını vermiş...

Bu buluşunuza karşılık, sizi akıl vergisinden muaf tutuyorum.

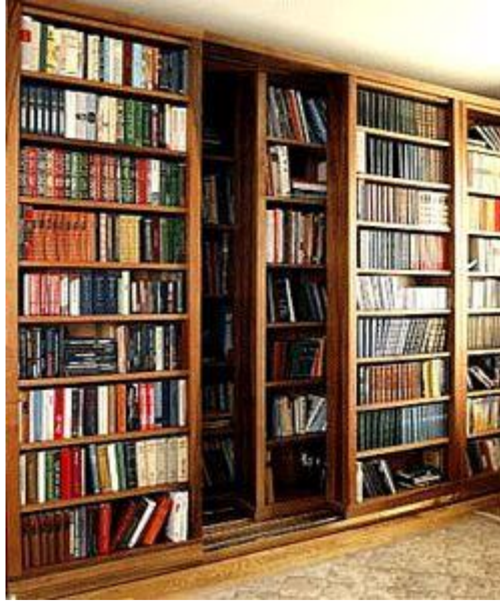
BİLMEK İÇİN ÖĞRENMEK

Tarih biyografisi ve monografi sahalarında erişilmesi çok güç bilgisiyle, dünya çapında bir şahsiyet olan İbnülemin Mahmud Kemal (İnal)' a sormuşlar:

- "Sizdeki bilginin çok azına sahip olmalarına rağmen sizden çok daha fazla tanınanlar var. Bunun sebebi nedir?"

Şöyle cevap vermiş:

- Ben bilmek için öğrendim, onlarsa bilinmek için!

ÇANAKKALE İÇİNDE

İngiliz garson, Türk müşteriye:

-"Çanakkale'de çok askerimizi öldürdüğünüz için sizleri pek sevmeyiz" deyince, bizimkinden gayet soğukkanlı bir şekilde şu cevabı almış:

-Orada ne işiniz vardı?

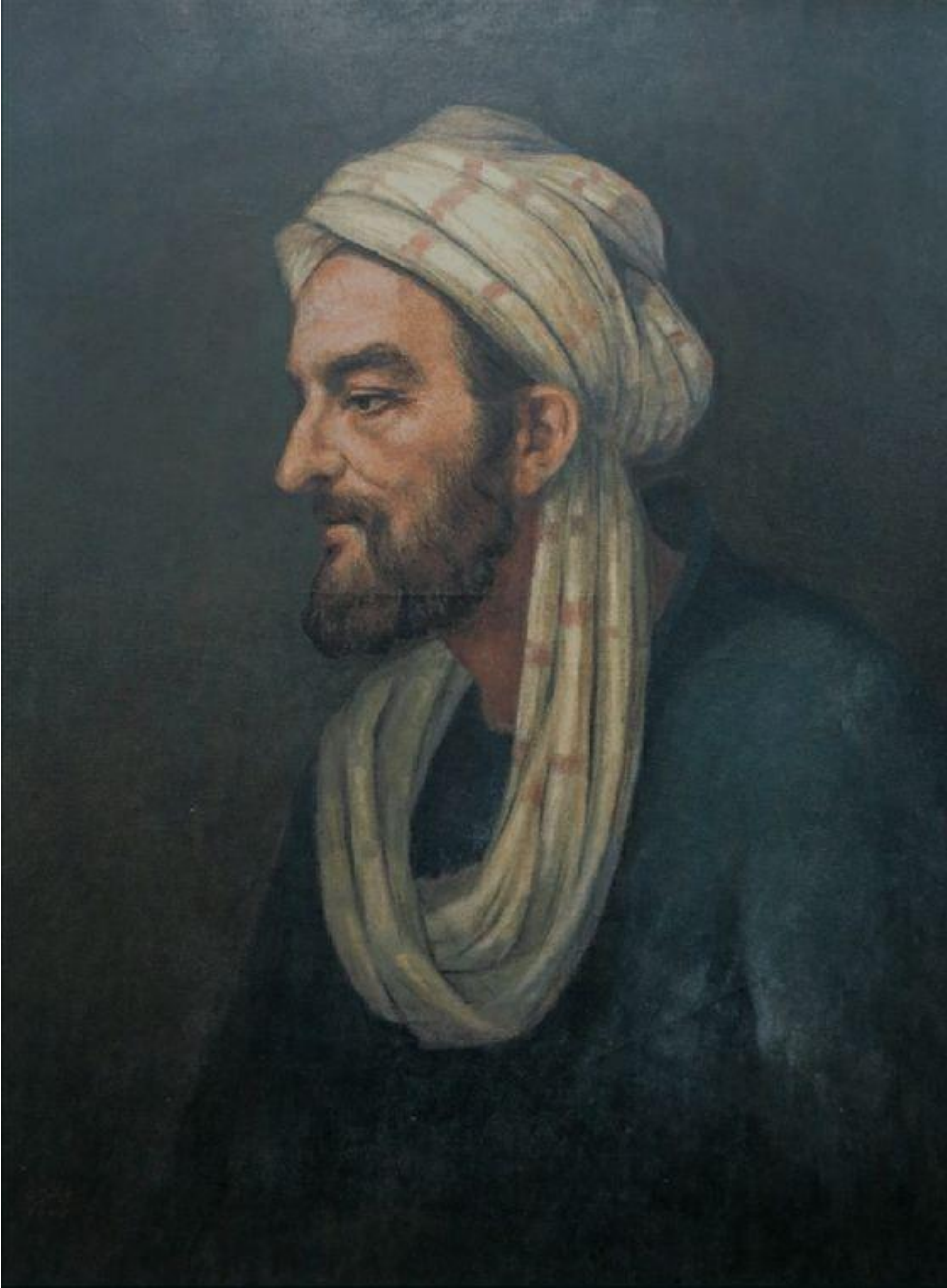

DERDİN DEVASIZI

İbn-i Sinâ ya:

- Dünyada devası olmayan bir dert var mıdır? Diye sorduklarında:

- Derdin devasızı, iyinin kötüye muhtaç olmasıdır, cevabını vermiş.

DERS ALABİLMEK

Lokman Hekim'e:

- "Bilgeliğini kimlerden aldın?" diye sorduklarında:

- Körlerden, cevabını vermiş... Çünkü onlar, yoklamadan adım atmazlar.

FATİH NİYE ÜSTÜN

Napolyon, S. Helen adasında sürgün bulunduğu sırada 'Fatih mi yoksa siz mi büyüksünüz? Sorusunu soranlara şöyle cevap vermişti:

Büyüklükte ben onun çırağı bile olamam. Çünkü ben, kılıçla zapt ettiğim yerleri henüz hayattayken geri vermiş bir bedbahtım. O ise; fethettiği yerleri nesilden nesile intikal ettirmenin sırrına ermiş bir bahtiyardır.

GENÇ FATİH

Bir genç,

"Fatih Sultan Mehmed'in resmini neden hep yaşlı bir insan suretinde çiziyorlar" diye sorunca, bir yazarımız şöyle cevap vermiş:

- Yaptığı işler o kadar büyük ki, bunları genç bir insanın yapacağını hayallerine sığdıramıyorlar.

HANGİ BORÇ

III. Mustafa'nın veziri Koca Ragıp Paşa'nın konağında bir Ramazan günü oruç üzerine sohbet yapılıyordu. Ragıp Paşa, orada bulunanlardan Şair Haşmet'e:

- Haşmet! Senin de borcun var mı? Diye sorunca, Haşmet:

- Evet efendim! Diye cevap verdi. ....Mahalle bakkalına bin kuruş, kasaba beş yüz kuruş.

Ragıp Paşa gülerek:

- Onu sormuyorum yahu, dedi. Oruç borcun var mı, sen onu söyle.

Şair Haşmet şu cevabı verdi:

- Paşam, oruç borcunu Allah sorar. Sizin soracağınız, kul borcudur.

HER ŞEYİNİ ALDIM AMA

Halet Efendi, kendisine dalkavukluk etmeyen Moralı Osman Efendi'yi bir takım basit işlerle Anadolu'da dolaştırır.

Ama onun bir gün kendisini görmek için geldiğini duyunca, sofaya koşarak karşılar ve gideceği zaman da merdiven başına kadar uğurlar.

Olaya şahit olan İzzet Molla:

- Efendim! der. Bu adama etmediğiniz kötülük kalmadı. Şimdi bu kadar iltifat edişinizin hikmeti nedir?

Halet Efendi cevap verir:

- Evet, ben bu adamın her şeyini aldım. Ama üzerinde bir "efendilik var ki, onu bir türlü alamıyorum. Onu görünce de saygı duymak zorunda kalıyorum.

FATİH SULTAN

Fatih Sultan Mehmet, adamları ile gezerken, yanına sokulan dilenciye bir altın vermiş. Dilenci parayı alınca:

-Aman Sultanım, demiş... Koskoca bir padişah, kardeşine bu kadar para verir mi?

Fatih Sultan Mehmet, nereden kardeş olduğunu sorunca, dilenci:

-İkimiz de Hazreti Âdem'in çocukları değil miyiz? Demiş. Elbette kardeşiz.

Sultan Fatih:

-Bu keşfini sakın başkasına söyleme, diye gülümsemiş. Diğer kardeşlerimiz de pay isterse, sana zırnık bile düşmez.

KARINCA

Kanuni Sultan Süleyman, sarayın bahçesindeki armut ağaçlarını kurutan karıncaların öldürülmesi için Şeyhül İslam Ebussud Efendi'den şu beyitle fetva istemiş:

"Dırahta ger ziyan etse karınca, Zararı var mıdır anı kırınca"

(Ürünlere zarar veren karıncaların öldürülmesinde dinen bir zarar var mıdır?)

Ebussud Efendi bir beyitle cevap vermiş:

"Yarın Hakkın divanına varınca Süleyman'dan hakkın alır karınca"

LA HAVLE VE LA KUVVETE

Meşhur Cimri Paşa atlarının arpa yemesi gerektiğini söyleyen seyislerine kızar ve her seferinde "La Havle" (ya sabır!) çekermiş.

Bir gün arabasının atları dermansızlıktan yığılıp kalınca, hiddetle sormuş.

- Atlarıma ne oldu?

Seyis, cevabı yapıştırmış:

- Ne olacak efendim "La Havle" yiye yiye "Ve la kuvvete" (kuvvetsiz) oldular.

MESELE GETİRME DE...!

Rusya sefiri meşhur İgnatiyef memleketine giderken veda için geldiği Yusuf Kâmil Paşa'ya:

-'Efendimize Rusya'dan ne getireyim?' demesiyle Paşa:

-'Bir mesele getirme de ben hiçbir şey istemem' dedi.

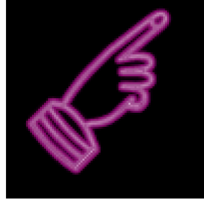
NAPOLYON

Fransa hükümet ricalinden biri Napolyon'un bir muharebede tenkide kalkışıp parmağını harita üzerinde gezdirerek:

- Önce şurasını almalıydınız, sonra buradan geçerek ötesini zapt etmeliydiniz, gibi fikirler belirtmeye başlayınca,

Napolyon:

- Evet, demiş. Onlar parmakla alınabilseydi dediğin gibi yapardım.

NE İSABET!

Harun Reşid, bir av sırasında hedefini ıskalayınca, yanında bulunan Behlül Dana Hazretleri:

- İsabet oldu efendim, demiş. Büyük isabet oldu.

Ve Halifenin şaşkın bakışları arasında devam etmiş:

- Yani kuşun hayatı açısından isabet oldu.

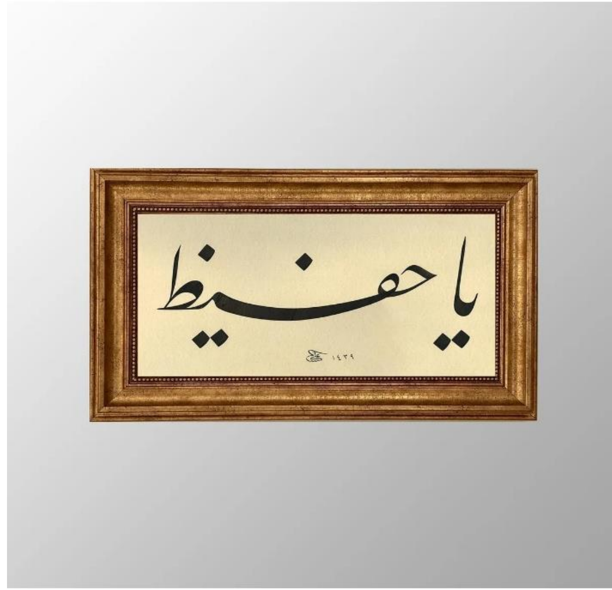
SİGORTA

İngiliz Büyükelçisi, eski Türk evlerinin dış duvarlarına asılan "Ya Hafız"

(Muhafaza Eden Rabbimiz) levhalarını görünce dayanamamış ve Keçecizade Fuad Paşaya bunların ne olduğunu sormuş.

Fuad Paşa İngiliz'in tam anlayacağı dille cevap vermiş.

- O gördükleriniz, Osmanlı Sigorta Şirketinin levhalarıdır.

SIR

Yavuz Sultan Selim, birçok Osmanlı padişahı gibi sefere çıkacağı yerleri gizli tutarmış. Bir sefer hazırlığında, vezirlerinden biri ısrarla seferin yapılacağı ülkeyi sorunca,

Yavuz ona:- Sen sır saklamayı bilir misin? Diye sormuş.

Vezir:- Evet hünkârım, bilirim dediğinde,

Yavuz cevabı yapıştırmış:

- İyi, ben de bilirim.

NETİCE-İ KELAM

İbreti Alem, hayatın karmaşıklığı ve zorlukları karşısında insanların dikkatini çeken ve düşündüren olayları ifade eder. Bu olaylar, genellikle hayatın gerçeklerini, insanların hatalarını ve sonuçlarını gözler önüne serer. İbreti Alem, insanların hayatlarındaki hatalardan ders çıkarmalarını ve daha iyi bir gelecek için doğru kararlar verme yeteneklerini geliştirmelerini sağlar. Bu teknik açıklamadan sonra yazdığımız başlıklarda sizlere ibret olabilecek hususları derlemekten onur duyduğumu belirtmek isterim. Takdim kısmında da belirttiğim gibi ibret olma ibret al demiştik ya, ol babdan olmak üzere seçtiğimiz başlıklar altındaki kısa yazılar ders almak isteyenler için yeterlidir diye düşünüyorum. Yoksa hayatı boyunca dünya imtihanı ile sınanan insanoğlu elbette ki daha evvel hiç duymadığı, hiç tanık olmadığı olaylar ve hususlar ile karşılaşmaktadır. Ders almak zaten kıyas yolunu doğru kurmaktır. Yoksa her hususta ders almayı beklemeyi insan ömrü kaldıramaz. Ömür yetmez.

Alınan bunca eğitim, bunca ders hayattan kısa kesitlerdir. Gerisi kişinin kendi akıl, fikir, öngörü, kavrayış, feraset ve zekâ gibi kabiliyetlerine kalmaktadır.

İbretlik hikayeler konusunda Rabbimiz bize Kur'an-ı Kerim'de de pek çok hadiseden, peygamberlerin ve geçmiş kavimlerin hayatlarında misaller vermektedir. Ders almamız için bazen kısa bazen uzun açıklamalar yapmaktadır. Akıllı insan odur ki ders almayı bilir ve yeni karşılaştığı hususları feraseti ile hızlıca yorumlar ve buna göre davranış sergiler.

E-Kitabımı okuduğunuz için teşekkür ederim değerli okurlarım.

İmtihanımız her dem kolay ola.

Allah'a emanet olunuz.